

Писма, ръкописи и пари се испращат до: Дирекцията на Женският Съвет улица Войнишка № 122

Водени прочее отъ такива мисли и гледища, че отъ освобождението ни насамъ наврѣмени само сѣ се явили нѣколко брошури по женския въпросъ, нѣ не сѣ произвели съразмѣрно съ цѣльта си впечатление, рѣшихме се, да учредимъ особено женско периодическо списание подъ име «Женский Свѣтъ», безъ да вземаме прѣдъ видъ

недостатъчността на знанията и материалнитѣ си сръдства, като прѣдварително сме напълно убѣдени, че ще имаме поддръжката и съдѣйствието на всичкитѣ по насъ учени и ученолюбиви госпoжи и госпoжици и всѣкаква въобще помощъ отъ страна на нашия полъ, който ще побърза да докаже дѣйствителното си прѣдназначеніе.

Списанието ни ще излиза за сега дваждъ въ мѣсеца; съдържанието му ще бѣде съгласно съ цѣльта, която гонимъ, та ще служи като центръ на женското развитие откъмъ всѣка една страна. А за да бѣде то необходимо за всѣко семейство, полезно за всичкитѣ прилѣжни ученички, искренъ и драгоцѣненъ свѣтъникъ на любезнитѣ ни госпoжи и госпoжици и готовъ помощникъ на трудолюбивитѣ учители, помислихме да издаваме всѣки мѣсецъ, заедно съ списанието си, и една «Пригурка» за рѣководѣния.

Женский въпросъ

Женский въпросъ занимава е най-мѣдритѣ маже на настоящия вѣкъ. Великий Гяйдстонъ осиновилъ го е; безсмъртниъ Хюго уравнилъ пътя за благополучното му разрѣшаваніе; бащата на сегашния прѣдсѣдателъ на французската република, Карно въздигналъ го е чрѣзъ пламениитѣ си рѣчи и статия на приличната му висота; Дюма, Мишле, Криспи и много други знаменити личности подпомогнали и потрудили се сж за благородното дѣло на женския въпросъ. Слѣдъ дълги най-послѣ разисквания, размисления, морални, философски и обществени студии разрѣшеніето на тоя въпросъ се доказало за необходимо по самото направление на общественитѣ работи.

На непрѣодолимата прочее сила на общественитѣ закони се дължи общественото прѣобразование, понеже то е чувствително промѣнило духовния и нравственния животъ на живота, а не на модата, която пропсича отъ новоявявани теории, промѣняющаи бесцѣлно и беспричинно стария режимъ.

Криво прочее сѣдѣтъ опия, които повърхностно мислѣтъ, че женитѣ иматъ за цѣль еманципацията си, като се подчиняватъ просто на нѣкои нови идеи и теории, или да развиѣтъ знаме на независимостта отъ мъжетѣ, за да придобиятъ свобода и политически права, или най-послѣ да отхвърлятъ игото, подъ което общественното

суетѣние ги държало вързани. Жената, това нѣжно божие създание, тѣзи прѣнебрѣгвана и до сега ничтожна сила, като прѣскочила съ врѣме прѣдѣлитѣ на нищожността, въ която я държала невежеството и властта на по-силния, зела да съзнава стойността и прѣдназначеніето си, зела да чувствува, че материализмътъ и септицизмътъ на нашия вѣкъ безъ друго що принесе разлаганіето на фамилията и обществото, ако не се събуди тя и чрѣзъ собственото си нравствено и духовно развитие, чрѣзъ собствената си работа не придобие правото и силата на самата си личностъ и не противопостави, като такъва, равновѣсително прѣпятствие на расклатената вече хармония въ фамилиарния и общественния животъ.

Слѣдователно жената нѣма за цѣль да прѣбатури, а чрѣзъ собствената си дѣятелностъ, чрѣзъ собствената си работа, чрѣзъ депозираното въ сръдцето и духа ѣ неработено духовно и нравствено богатство да уреди, уравни и засили расклатенитѣ обществени закони. Жената е резервната сила, която Творецътъ въ беспрѣдѣлната си далновидностъ оставилъ непокохнатата, неизвѣстна и на самия мъжъ другата половина отъ чловѣческата единица. А днесъ, когато удивителното изпуряване на всѣка органически и неорганическа сила върви къмъ неизбѣжния край, днесъ, когато материята, която е напълнила градоветѣ и селата, грози общо разлаганіе, жената става отъ латаргическия си сънъ. Слабата до вчера йоще жена намира въ самата си естествена слабостъ оная сила, на която прѣдстои да истрѣби произведената отъ септицизма и материализма обществена ненормалностъ.

Силата ѣ прѣзира всѣко отмъщение, както прѣзира и всѣкакво разлаганіе: тя е душевна сила, духовна свѣтлина. Тя не дължи властта си на силни мѣшци и нерве, затова и не подлежи на физическитѣ за разлаганіето условия. Тя е свѣтълъ огъвъ, който дължи свѣтлината, топлината и силата си на свѣтла искра. Тѣзи искра нека испитатъ физиолозитѣ и нека разложѣтъ, ако могатъ, хумидитѣ. Ние, женитѣ само ѣ чувствуваме: това стига.

Науката, тая велика истина, ако и да не се е климатизирала още въ мозъка ни, хвърля обаче свѣтлината си на него. Чрѣзъ неѣ ний виждаме далечъ, много далечъ, прѣдчувствуваме опасността и мъчимъ се да ѣ отдалечимъ.

Нашето въставане прочее нѣма за цѣль претентирането за нѣщо странно нито ползуването съ извѣсти нѣкои политически права, нѣма за цѣль прѣзирането и затѣпването на моралнитѣ и религиознитѣ начала, нѣ напротивъ побѣждаването на нравственния и духовния животъ надъ материализма и воюването противъ сценцизма чрѣзъ непрѣдолимата въ насъ морална сила.

Никакъ не забравяме, че като майки и граждани, ний сме естественитѣ стълбове на семейството и обществото. Кой прочее може да на укори, ако подъ туй ни свещенно качество, ако за успѣха на наложенитѣ намъ длѣжности, искаме не-систематическо морално и духовно образование и приобѣгваме подъ светата сѣнка на животворящата и чловѣкоспасителната работа?

Като граждани, привързани сме къмъ отечеството съ неотцѣпими вързки, като разумни членове на обществото, привързани сме къмъ него и, като учрѣдителки и помощници на фамилията, ние носимъ сцетра въ него. За това съ какво право псватъ да лишѣтъ отечеството, обществото и семейството отъ нашето спасително и благотворително влияние!

Женитѣ въ всемирното изложение на Чикаго.

(Корреспонденция)

Павильонитѣ на изложението се стрѣжатъ съ неимовѣрна бързина, магически, Едва ли може нѣкой да си състави понятие за работата, която се върши, ако смѣтне, че само въ Jackson Park пристигватъ ежедневно 35--40 вагона, пълни съ материялъ.

Псвече отъ единъ и половина милионъ доллари ще бѣдѣтъ похарчени за украсяване площадитѣ и улицитѣ около изложението. Бескрайни тротоари и шосета ще прѣсичатъ зеленитѣ и пълни съ цвѣтъя паркове, чучури, статуи, искусствени езера, потоци и всичко, що задоволява зрѣнието, ще обгражда туй безгранично изложение. За туй му уреждане работѣтъ вече въ него неуморимо повече отъ 1000 мъже.

Художеството ще завземе много важно мѣсто въ Американското изложение. Само за Французското и Данимарекото отдѣления по художеството расположены сѣ вече 29000 кв. м. Павильонътъ за музиката се построява на единъ

малък островъ, върѣдъ една магическа градина. Този павильонъ има височина повече отъ двѣстѣ педи и ще костува не по малко отъ 100-000 доллара.

Нека разгледаме сега женското отдѣление на изложението.

Благодарение на неуморимата дѣятелность на Г-жа Потеръ Палмеръ, прѣдсѣдателка на комисията, на женитѣ се остѣпва мѣстото, което имъ бѣ отречено въ миналитѣ изложения. На мисъ-Hayden, архитекторка, двадесетогодишна мома, е възложено построяването на павильонитѣ, които се опрѣдѣчихъ за изложение на женски работи. На жена тѣй сѣщо, на мисъ-Harrist Monroë отъ Чикаго, е възложено композирането на една пиеса, въ споменъ на изложението.

Въ конкурса за статуйтѣ на женскитѣ павильони художницата Г-жа Alice Bideout побѣдила всичкитѣ съконкуренти. Тритѣ ѣ гипсови модели, които се счетохъ отъ всички единодушно като най-хубавитѣ и най-сгоднитѣ, прѣдставляватъ: първий *женскитѣ добродѣтели*, вторий *жената като ангелъ на цивилизацията*, а третий *мѣстото, което завзематъ женитѣ въ историята*. Отъ тѣхъ първий и третий модели ще се поставятъ на фасада, на височина 10 метра отъ земята повърхуина; всѣка отъ тѣхъ ще костува по 2,500 доллара. Вторий моделъ, именно жената като ангелъ на цивилизацията, ще се постави надъ най-големий коридоръ, водящъ къмъ централната стѣмба; цѣната му е опрѣдѣлена за 300 доллара.

Г-жа Emilie G. Stevens, отъ Est-Orange избѣра се първа между госпожитѣ, които ще прѣдставляватъ 13 тѣ Съединени Щати, по случая на тържеството надъ езерото, Всички тия госпожи трѣбва да сѣ изрожденици на геронтѣ по въстанието за независимость.

Прѣдсѣдателката ни г. Potter-Palmer отпрати вече писма до Т. Т. В. В. Английската и Италианската кралици, Испанската регентка; сѣщо тя се обърнѣ и къмъ г. Барно, съпруга на прѣдсѣдателя на французската република, както и къмъ много други официални личности, съ молба да заслѣжатъ дѣлото на Американскитѣ жени, чрѣзъ съставяние комисии отъ своитѣ си подданици и чрѣзъ испращанне прѣдставители и произведения отъ мѣстната женска индустрия.

Директорътъ на медицинското отдѣление г. John Owen обѣща се на г-жа Potter-Palmer, че женитѣ ще се приематъ съ сѣщитѣ права, както

и мъжетъ, въ постоянна служба при туй отдѣлене.

Послѣдний гвоздей, най послѣ който ще се забие при строенето на женскитъ павильони, ще бѣде отъ мѣдъ, сребро и злато и ще носи името на г. Потеръ-Палмеръ, на която повечето се дължи осигорената вече сполука на женскитъ отдѣлъ отъ Чикагското Изложение.

Чикаго

Мария Рай.

Жената, напредъкътъ и идеалътъ.

Напредъкътъ се увѣковѣчава чрѣзъ обществени спомоществования на мъжетъ съ женитъ, както и видеветъ се увѣковѣчаватъ чрѣзъ естественитъ имъ спомоществования. Нъ при туй не е истина, че жената прѣдставлява включително идеала, както не е истина, че мъжътъ прѣдставлява дѣятелността. Идеалътъ на човѣшкото съществуване е самата човѣшка картина, възвишена, увеличена, облагородена отъ фантазията. Мъжътъ търси този идеалъ въ жената, а тая послѣдняя — въ мъжа. Любовта, както притяжението, привлича мъжа къмъ жената за съединение или взаимно допълнение.

Отъ къмъ тази страна можемъ каза, че жената е съвѣстътъ на мъжа, а той пъкъ на жената. Но просто обаче и по-точно би било, да се счита женската съвѣсть като огледало, въ което мъжътъ гледа нравствения си портретъ, когато въ същото врѣме жената испитва себе си въ мъжката съвѣсть.

Мъжътъ и жената съдѣйствуватъ за взаимното усъвършенствование и напредъкъ, както могатъ да съдѣйствуватъ и за взаимното отпадане и унижение. Въ интересъ прочее на мъжътъ е да не оставятъ женитъ да се заблуждаватъ отъ суевѣрията и невежеството. Съвѣстътъ на една развалена отъ суевѣрие и невежество жена снабдява мъжа съ регулаторъ лъжовенъ, заблудителенъ, който сполучва да го понижаватъ нравственно, вмѣсто да го развие и облагороди.

Жулиета Адамъ,

Директорка на «N. Review».

Всѣкидневната программа на момата.

Момичето, което е напустило вече училището, ако редовно не слѣдва у дома ученето си, длъжно е да регулира часоветъ тъй, щото да не навикне на лѣнностъ.

Щомъ стане сутринъ на опредѣления по училището часъ, т. е. кждѣ 7 ч., трѣбва тутакси да поправи лѣглото си, което, разбира се, оставя малко да повѣтрѣе и слѣдъ това растребва стаята си, мобилировката на която трѣбва да доказва прилѣжностъ, простота и естетичностъ. Слѣдъ това тя се облича хубаво, чисто и просто.

Най-доброто обличане на момичето е простотата, придружена съ изящностъ. Момата, шестнадесетъ годишна, която носи облѣкло по горѣ отъ 50 л., безсѣмийно имъма вкусъ и е грозна или пъкна съ недостатѣци. Тя се мъчи съ скѣпнитъ си дрѣхи да покрѣе недостатѣцитъ на тѣлото или на душата си. Горко на онази мома, която не се задоволява съ украшенията на младостта, благороднитъ чувства и наивността.

Слѣдъ като си свърши тоалета, който, разбира се, имъма да се ограничава само съ поправяне на космитъ и дрѣхитъ, нъ и съ чистене на тѣлото, очитъ ушитъ нектитъ и пр., взема да помага на майка си за нареждане нейната стая и за изпълнение на другитъ обязанности, съ които е тя натоварена.

Слѣдъ закусяването се занимава около 2 часа съ четене не на романи, нъ на книги, които обогатяватъ ума чрѣзъ полезни свѣсти или на такива, къмъ които всѣкога усѣщаше наклонностъ. При това тя се занимава и съ изучаване на чужди езици, които толкова сж необходими. Ако общественото и икономическото ѳ положение позволява да се занимава и съ художеството напр. съ живопись, музика и пр. нека се обучава по него всѣкога послѣ обѣдъ.

Ами расходката? Расходката да се прави само, когато майката може и желае. Момата не трѣбва да излиза сама на расходка.

Прѣзъ тази възраст не се позволява на момата да прави посѣщения освѣтъ на роднински или много познати фамилии, нъ пакъ заедно съ майката.

Слѣдъ — обѣднитъ часове да се распредѣлятъ по равно за горѣказанитъ занятия и шиеването. Гдѣто има млада мома, шивачката имъма си мѣстото.

Вечерь, заедно съ родителитѣ и братията си, занимава се съ рѣкодѣние, което не изисква голѣмо внимание, или пъкъ съ прочитание на полезни книги.

Прѣди единадесетий часъ да не си лѣга, защото туй има лоши послѣдствия.

С. М.

КОЛЕДА.

Християнската религия нѣма другъ празникъ, който да е толкова изобилень съ поезия, да се празнува съ такъва живостъ и радостъ и подъ такива условия и трактати що прѣда- нията сѣ постановили въ опрѣдѣлени и неизмѣнни законъ, както празникътъ на Рождеството Христово.

Малцина сѣ ония, които нѣма да трогне полунощний радостенъ звукъ на черковнитѣ камбени, който ни припоминова, че единъ Богъ напусналъ небесното си жилище, за да спаси подъ чловѣчески образъ цѣлото чловѣчество.

Това тайнство е толкова велико, толкова хубаво, щото никой, толкозъ малкото дѣте, колкото и философътъ, не може да го почувствува, не може да уталожн тунанието на трогнитото си сърдце. Момче или мажъ, философъ или работникъ сѣ неизразима и тайнственна радостъ слуша поетическия звѣкъ на камбанитѣ. Всѣкий, по своему мислейки, трѣгва отъ една и сѣща и пристигва до друга, нѣ обща точка. Раждающия се Исусъ за бѣдното момче е еднакъвъ съ него, нѣжно и болнѣво същество; то си го въображава въ сламенната Му постелка, завитъ въ дрипави дрѣшки, трогнува се и сърдцето му жалѣе за него; тогава то пожелава да отиде въ църква, минавайки прѣзъ тъмнитѣ улици на града, безъ да гледа на студа или мраза. Слѣдъ малко вий го виждате да влиза въ църквата страховито, нѣ и рѣшително въ сѣщо врѣме. Държи си въ ръката калпачето, а често води и по-малкото си братче. Вмѣква се между хората, за да си покрие бѣдността на облѣклото, ако и да гори отъ желание да се приближи до олтаря и да послуша повторително всичко, що се отнася до Христовото Рождество. Зрѣлицето, което му се прѣдставя — прѣчуплението на свѣтлината отъ кристалитѣ на подиелентѣ въ разни шарове, очудва, смѣйва

нашния бѣднякъ който е наученъ да вижда само блѣдната и слабата свѣтлина на вопиящето и димящето кандило въ бѣдната си колиба. Постепенно той привиква на това великолѣпно тържество; естнктивно търси опазн икона, която прѣдставлява Исуса въ яхѣра; погледътъ му блѣщи, най-сетнѣ, и се вижда пълень съ сълзи. Вижда го, да, въ яхѣра при добитѣцитѣ и при другитѣ скотове. Студено му е, може би, мисли си той, като сѣди за това по собствениитѣ си прѣсни впечатления. Нѣ, като разгледва иконата, той познава и Богородицата. Има си майка, продължава да мисли; безъ съмнѣние, тя ще го загази, ще то истопли, както прави всѣѣ майка за чедото си; но-нататѣкъ туй нѣщо го докарва въ дѣйствителность: той си припоминова, че онова малко дѣте е богъ и, по найвното си благоговѣние и вѣра, която характеризира тази възраст, повѣрява си желанията и скърбитъ на Исуса, като на дѣтиски другаръ, прѣтърпивши сѣщитѣ мъчности и можщи да му спомогне.

Философътъ, при всичко че е апатичень и хладнокрѣвенъ къмъ тѣзи чловѣчески слабости, както ги той нарича, съхранява обаче въ едно невидимо мѣсто на паметта си въспоминанията за младостта и дѣтинската си възраст. И наистина, малцина отъ скептицитѣ на нашия вѣкъ могатъ да се освободѣтъ отъ онѣзи мисли, които ги прѣнасятъ въ онази хубава възраст, прѣзъ която вѣрвахъ и се молѣхъ прѣдъ иконата на една жена, носеща въ обитията си отроче, освѣтлявано по челото съ божия свѣтлина.

Ако ли той, въ врѣме на философскитѣ си разсѣждения, помислилъ е нѣкога, че, като човѣкъ, дълженъ е да се притича въ помощъ на ближнитѣ си, ако ли той особено е изучилъ високитѣ и великитѣ за равенството теории, сѣ които безбожницитѣ се надѣватъ да изопачѣтъ народнитѣ религиозни убѣждения, то неспрѣменно тоя философъ е достигналъ до тамъ, щото да признае, че онзи, когото не иска да припознае като Божий синъ, прѣвъ е приучилъ свѣта къмъ обичѣта на сиромаситѣ, къмъ братството и къмъ дълга, по който богаташитѣ нагледватъ бѣднитѣ. Всѣки единъ, като чете божнитѣ и високитѣ Христови притчи, принуждава се да исповѣда, че самъ Господъ можалъ да проповѣда по такъвъ чудесенъ начинъ принципитѣ, които възродили свѣта; затова и полунощното звѣнение намира отзивъ въ сърцето на всѣкого, като го кани на общото хваление Господа.

Колкото се касае за жената, неж, каквото и да е душевното ѝ състояние, винаги празникътъ на Христовото рождество ѝ трогнува. Майчиното ѝ естество се развълнува отъ мисълъ, че божията майка се лишава отъ всичко, страда отъ болките на раждането въ единъ яхъръ.

Освѣнъ поснзята, която съдържа въ себе си празникътъ на Христовото Рождество, снѣгътъ и ледътъ, които винаги придружаватъ тоя день, припомняватъ ни, че божий синъ отъ момента на дохождането си на земята се подвѣргналъ на всичкитъ човѣшки мизерии и злочести, че той дошълъ не да завладѣе свѣта, нѣ да пострада за насъ. Той се явилъ на земята, когато природата, оголена отъ всичкитъ си хубости, е почти мъртва, за да покаже, че прѣдава себе си въ жъртва за страдающитъ отъ студъ, скръбъ и др. и.

Тоя празникъ събира около огнището подъ бащината стрѣха цѣлото сѣмейство; на радостното празнуване звукътъ на камбанитъ прибавя още единъ тонъ на развлечение и развеселяване, защото Иисусъ, който плаче, заедно съ плачущитъ, знае и да се радва, заедно съ радвающитъ се.

Коледа! Цѣлий свѣлъ празнува Спасителовото дохождане на земята, като не може да отрече всемогъщето му. Въ храмоветъ се пѣятъ радостни благовѣщения и християнитъ, заедно съ овчаритъ, викатъ: *Осанна* въ слава на Богочеловѣка, Спасителя на човѣчеството!

Анна Дийнеръ,
богословка.

Кое е прилично, а кое не.

— Ако искате да имате вѣрни приятели, които да ва обичатъ, прѣди всичко трѣбва да ги не забравяте. Исказвайте чувствата си умѣренно, защото съ прѣувеличението имъ не само прѣдизвиква подозрѣние, нѣ често и ги докачвате. Виждате на пр. за първъ пътъ нѣщо прѣзъсходно, което прѣтѣжава приятелката Ви; недѣйте захваща съ възклицания и очудвания да ѝ въздигате до небеса чрѣзъ типическитъ фрази: *не го очаквахъ, не го вървахъ*, защото така неосѣтно ѝ докачвате; това значи, че толкова ничтожно миѣние сте имали за неж, щото *не сте очак-*

вали такива нѣща отъ неж. Ако позната вамъ мома се сгоди за момъкъ, по високопоставенъ отъ неж, недѣйте захваща: *какъ!* възможно ли! кой би повѣрвалъ да имате такова щастие! и пр., защото тѣзи честитавания сѣ докачителни. Достатъчно е само да ѝ честитите просто съ думитъ: честито Ви, заслужвате си щастieto.

— Въ салонъ, гдѣто сѣ събрани хора добръ възпитани, никога не трѣбва да се говори: «Кой е богатъ, а кой не», «кой харчи много, а кой малко», «кой е възпитанъ, а кой не», и др. т. защото, въ такъвъ случай освѣнъ че всѣкой е свободенъ да има или да нѣма, да харчи или да не харчи и пр., вий още може да докачвате, понеже може да се намѣри нѣкой, който да е тъмъо такъвъ, какъвто онзи, противъ когото говорите.

— Ако имате нѣкоя частна расправия, било съ други по възпитанието на чедата си, било съ родителитъ си, нѣ нѣкое ваше дѣло и пр., недѣйте отекчава посѣтителитъ съ дълги раскази върху това. Ако имате за събесѣдници богаташи или скжперници, недѣйте говори за благодѣяния, земи и пр. Ако мѣжду красиви млади се намиратъ грозни баби, внимавайте да не докачите послѣднитъ, като хвалите първитъ.

РАЗНИ.

— Принасяме сърдечнитъ си благодарности на всички, които или чрѣзъ печата, или чрѣзъ писма сѣ ни насърдили въ почнжтото отъ насъ дѣло.

Женский въпросъ отъ день на день става по-сериозенъ въ Европа. Въ Франция прѣди нѣколко недѣли въ едно събрание, безъ разискване се прие прѣдложенieto, да се напечататъ, колкото е нужно прокламации, за да се испратѣтъ до «работницитъ (жени) въ Франция». Ето съдържанието ѝ: « . . . Апелираме до васъ, и ви молимъ да се съедините съ насъ. Прочетете кодекса, съставенъ отъ мъже и заблѣжете добръ членоветъ 443, 443, 444 на гражданския кодексъ, които гласѣтъ: Не могатъ да бждѣтъ настоянници, нито членове на семейния съвѣтъ: непълнолѣтнитъ, исключенитъ отъ закона, мж-

жетѣ съ лошѣво поведеніе, осъдениѣ за нечестность и . . . женитѣ!

Ромжиский министръ-президентъ, г. Катарджи поискалъ отъ управителитѣ списъкъ на нежененитѣ чиновници. Министрътъ, види се, казватъ мѣстнитѣ журнали, изнамѣрилъ срѣдство противъ тази рана. А причината на неосеженването единитѣ отдаватъ на скъпия въ Ромжиски животъ, а други на неподготвеността на дѣвойчитѣ за изпълнение съпружескитѣ и майчинитѣ задължения отъ една страна, а отъ друга—на пространеніето на леката Француска Филология и папагализмътъ на скеитически идеи отъ нѣкои мѣстни поети.

СЪВѢТИ.

Какъ се заляпятъ счупенитѣ паници и другитѣ ссѣдове :

Земете 40 гр. варъ, която намокрете съ 18 гр. вода ; послѣ оставѣте да изсъхне, та да стане на прахъ. Когато искате да заляпите нѣкой ссѣдъ, земете малко сирене и направѣте съ този прахъ едно тѣсно, съ кѣто заляпѣте счупенитѣ си ссѣдове и стискайте, до гдѣто изсъхне.

ПОДЛИСТНИКЪ 1)

Любовь ли или пріятелство?

*Рсказъ.
(Подраженіе.)*

— Не, не, пѣмашъ право! се чулъ изведиждъ грѣмкий гласъ на г. Стояна. Азъ могъ да Ви увѣрѣмъ, че чистото пріятелско чувство много добръ може да съществува и между младитѣ на двата пола.

— Отъ практика ли знаете туй пѣнцо, господине Стояне? попитала живата Райка.

— Азъ си имамъ убѣжденіето върху тоя въпросъ, казалъ лѣкарътъ, като взелъ участие въ разискваніето. Чисто пріятелство, свободно отъ всѣкаква доза любовъ, ревность или егоизмъ, невъзможно е да съществува между единъ момъкъ и една мома, освѣнъ ако си прѣдположимъ за тѣхъ, че не се подлагатъ на никаква човѣшка страсть. Инакъ чувството, което ги свързва, или ще бѣде лъжовно и лицемерно, или ще бѣде просто чувство отъ очудване, оцѣняване, симпатичность. Ако ли съществува между тѣхъ такова пріятелство, щото да съхранява и запазва взаимността

Какъ опитваме чистото мляко.

Наврѣте нѣ млякото и истеглете изведиждъ по права линия (перпендикулярно) една чиста кука (за чоралъ). Ако млякото е чисто, то на края на куката оставатъ малки капки, висещи, тѣй да кажемъ ; ако ли не, то куката излиза чиста.

РЕЦЕПТИ ЗА ЯСТІЯ.

Язикъ. Земете кракешки езикъ и съ горѣща вода, обѣлете го отъ кожата и ссѣдовѣтъ му. Вкарайте въ него свинска масъ (сладка) : турѣте го послѣ въ единъ ссѣдъ като покрнете дъното му съ славина и парчета отъ свинско бутъ, моркови и лукъ нарѣзанъ, пиперъ, солъ, майданосъ, дафинови листа, чибрица. Прибавѣте половина чаша бѣло вино, половина чаша супа и една малка чаша ракия ; затворѣте херметически ссѣда и оставѣте да ври на несиленъ огънь отъ 3—4 ч. ; когато се опече, сервирайте го, като извадите славината, а оставите парчетата отъ свинския бутъ за гарнитурата.

Турски пилѣфъ. Кавурдисаите едно количество оризъ съ масло въ бакжренъ ссѣдъ на несиленъ огънь ; слѣдъ това наляйте супата на месото съ домата или, само вода съ домата, щото водата да надмине около 2 прѣста повърхността на ориза ; оставѣте да възври на слабъ огънь около $\frac{1}{4}$ часъ, безъ обаче да бъркате никакъ ориза. Слѣдъ това спемете го отъ огъня и турѣте въ единъ тиганъ изнекуемото се масло на огъня да изгори добръ, а послѣ наляйте това масло на пилѣфа безъ да го бъркате ; захлупѣте ссѣдътъ съ вѣсѣлка и оставѣте го така вѣнъ отъ огъня 5 минути. Слѣдъ туй сервирайте го.

Сладко отъ хурми. Земете една ова Александрийски хурми, извадѣте съ ножче костилкитѣ имъ отъ мѣстото на опаш-

на истинското пріятелство, то туй пріятелство не е друго нищо, освѣнъ единъ отъ многобройнитѣ и различни видове на любовта.

— А! не, обадила се една госпожа отъ срѣдня възраст. Имаме толкозъ примѣри . . .

— Примѣритѣ, госпожо моя, ний нампраме само въ романитѣ. Оставѣте на страна поетитѣ и романописцитѣ, които, може се каза, някога не говорѣтъ истина, а разгледайте практическия животъ. Хайде, Стоене, ти си развила вече темата съ всичката си адвокатска сила ; сега пѣкъ разви го сравнително : приведи ми, ако можешъ, поне единъ само примѣръ отъ извѣстия ни общественъ кръгъ . . .

— А, прѣмного, брате мой, прѣмного.

— Азъ искамъ само единъ.

Младий адвокатъ се видѣлъ въ двоумѣние малко врѣме, нѣ наскоро му дошла на помощъ веселата Райна.

— Азъ знамъ, докторе, единъ примѣръ за такова пріятелство, и даже най-исренно.

— Да дамъ ли вѣра на наблюдателността ви, Райно?

— Ще дадете, когато ви кажъ, че тия лица сж тука, присѣствуватъ, тѣ сж пріятелката ми Неда отъ една страна и пріятелътъ ви Стоянъ

ката внимателно, за да не се раскжса; обѣлѣте съ малко истоплена вода миндали (бадеми), кавурдисайте ги малко и ги вкарайте чрезъ отверстнето на хурмата вмѣсто костилката. Отдѣлно растопѣте и сжжѣйте една ока захаръ, добръ очистена, оставете ѝ да истине, турѣте послѣ въ нея хурмнтъ и възвирайте, до като се сжжѣти.

Домашна медицина.

Противъ пукнатинитѣ на рѣццѣтъ.

Вземете 50 гр. свинско масло, 50 гр. розава вода, желтъка на двѣ яйца, и една голѣма лъжица медъ, смѣшете всичко на едно; прибавѣте послѣ овеново брашно и направете го на мехлемъ. Съ този мехлемъ мажете рѣццѣтъ си, ако искате да ги държите постоянно бѣли и меки.

Противъ главоболието.

Въ една чаша пълна съ силно кафе безъ захаръ стиснете половинъ лимонъ. Испийте го и главоболието прѣминава.

Извѣстия.

1. Първий и вторий броеве се испрацатъ до всичкитѣ даромъ; а отъ третия брой напослѣ списанието ни се испраца само до оння, които ни сж явили или ще явѣтъ, че го приематъ и се записватъ абонати.

2. Умоляватъ се всички оння, до които сме испратили покани за записване абонати, да ни ги възвѣрнатъ, колкото е възможно по-скоро.

отъ друга. Азъ можъ да засвидѣтелствувамъ, че най-чистото приятелство чувство, което си е възбразило нѣкога нѣкое поетично сърдце, свързва тия ни приятели. Исповѣдватъ си единъ на други мислитѣ, чувствата и, въпрѣки че цѣлий свѣтъ ги вижда толкозъ тѣсно свързани, никой обаче до сега не е помислилъ да ги прѣтълкува. Освѣнитуй и тѣ сами никога не сж се прѣтълкували. Не е ли истина Недо?

Неда се зачервила, спела очи и климнала глава, въ знакъ че подтърждавала казаното отъ Райна. Лѣкарътъ се надвилъ отъ тоя послѣденъ аргументъ на противната страна и цѣлия веселъ кръгъ отъ млади госпожи и госпожди взелъ участие въ разговора. Всички исповѣдали, че въ дѣйствителность чисто и искрено приятелство свързвало Стояна съ Неда; приятелство, що бѣ прозлѣзло отъ голѣмото семейно сношение, което отъ дѣтинството имъ още бѣ ги съединило тѣй.

Туй разискване дало новъ животъ на вечеринката, която била на свършване. Отъ всѣкъдъ се кръстосвали остритѣ момински гласове, смѣхове, иронии и поздравления. Всичко туй се чувало отдалечъ, като единъ концертъ отъ врабчета, които се закачатъ весело на дървото.

Корреспонденция.

Г-жи С. Р. и С. Д. К. Панагюрище. Съобразихме се. — Г-нъ М. П. В. Тетевенъ. Получихме 7.50 л., благодаримъ. Г-ну Д. Д. В. София. Съобразихме се съ първото Ви прѣдложение и Ви благодаримъ; не можемъ обаче направити сжщото и за второто Ви прѣдложение, защото списанието ни се редактира исклучително отъ жени. — Г-жа Н. Х. Б. София. Съобразихме се съ писмото Ви и благодаримъ за насърчаването.

Обяснения

на обрасцитѣ отъ рѣкодѣлията въ Пригурката брой 1.

№ 1. *Албумъ или рамка за портретъ.* Паралелъ се наплъшъ съ коприва. Рѣбоветѣ, коишничката на бабата и годинитѣ съ сжрма; точкитѣ между двата реда рѣбове съ пулъ и тѣртжлъ. Теменугитѣ съ натуралната си боя или съ нарѣзано моръво кадифе, општо съ желти и моръви кадифелѣщи (шинилѣ).

№ 2. *Споменъ за картинки.* Опира се върху плъшъ или коприненъ платъ съ коприва и се подвързва съ картонъ. Двѣтъ половини се съединяватъ чрезъ 4 малки ланделки, отъ които двѣтъ вървѣтъ успоредно, а другитѣ двѣ кръстосани, и се зашиватъ отъ една край на еднаа половина, а отъ другия — на другата.

№ 3. *Шифри, монограмми, шевени, дантели.*

№ 4. *Ловджийска чалничка.* Зима се каляно платно, на което се прѣнася рисунката чрезъ надупчаване на книга и се нареждатъ листове отъ зелено сукно и всичкитѣ послѣдующи фигури отъ разни шарове, като се свързатъ съ коприненъ кордонъ. Фондътъ е отъ естествень шаръ, а желѣдитѣ отъ зелена и каляна коприва; жилкитѣ и украшенията ще се изпълнѣтъ.

№ 5. *Бабка за вѣстници.* Опира се върху кадифе съ коприва. Думитѣ: «Женский Свѣтъ» и годината съ сжрма. Съ това ще се покрѣе бабката.

Е. М.

Домакинътъ, единъ старъ полковникъ на артилерията, тъкмо въ нея минута бѣ спечелалъ на пикета.

— Е, дѣца мои, казалъ; позволявате ли и на мене, бѣловласия старецъ, да вземъ участие въ разискването Ви?

На минута една дузина нѣжни рѣцѣ го грабнали отъ стола му и го привели върѣдъ шумния кръгъ.

— Казвайте, казвайте, господине Александре.

— Слушахъ цѣлия въпросъ, та имамъ и азъ идентъ си по него. Припомнихъ си даже за оная златна епоха, прѣзъ която бѣхъ и азъ младъ както вий, и — позволете ми да се похваля — тогава ний бѣхме много по-живи отъ младитѣ на днешната епоха и за това брояхме повече сполуки. Забѣлѣжете прочее, че историята, която ще Ви раскажъ е 25-годишна история.

Тогава азъ бѣхъ поручикъ и тъкмо бѣ врѣмето на възвръщането ми отъ Парижъ. Бѣхъ момъкъ, както трѣбва, живъ, гордѣливъ къмъ мжжетѣ и смѣлъ къмъ женитѣ, . . . та можъ да се похваля, че повече бѣхъ любовнитѣ ми воювания, отколкото войницитѣ въ ротата ми. Засвидѣтелствувай, господине подполковникъ!

(Слѣдва)

ПРИТУРКА

ЖЕНСКИЙ СВѢТЪ

Объяснения на образцы и на писать въ 1^ю брой на списание.

Год.1.

1 Январий.1893.

Брой 1.

